

Billdal 10 oktober 2004

Resebrev 33

Israel, Jordanien, Turkiet, Grekland

17 juli – 26 juli

EMYR Rallyt är slut och vi ligger kvar i Herzlia (Israel). Det är dagen efter den stora avslutningsfesten. Klockan är strax efter sju men det är rörelser i de flesta båtarna. Vi skall nu ge oss iväg på en tredagarstur till Jerusalem och Jordanien. Detta är ett arrangemang som sker utanför programmet. Laddade med övernattningsprylar och vattenflaskor går vi efter frukost till bussarna. Alla är förvånansvärt pigga trots att de flesta bara sovit några timmar. Solen börjar gassa på och fastän att klockan bara är halvnio är det uppfriskande att kliva in i den luftkonditionerade bussen.

Väl framme i Jerusalem besökte vi bland annat Olivberget, Getsemane örtagård, Golgata, rummet för sista måltiden och klagomuren. Muren har två avdelningar, den längsta för män samt en kortare för kvinnor. Intill den manliga delen fins ett par rum där dom extrema judarna med långa tofsar i håret och konstiga svarta hattar sitter och läser högt i böcker vaggande fram och tillbaka. Guiden sa att dom hade som heltidssysselsättning att sitta och läsa medan fruarna arbetade och försörjde familjerna. Tidigt nästa morgon åkte vi vidare till Jordanien. Att passera gränsen tog cirka fyra timmar i trötlös väntan, först på den Israeliska sidan där vi fick checka ut och sedan checka in på den Jordanska sidan. På Israelsidan vimlade det av beväpnade vakter. Första besöket i Jordanien var Jerash som är en antik stad och sedan åkte vi vidare till Petra dit vi kom fram sent på kvällen så det blev middag och sedan sängen.

Petra är som en canyon med bostäder inhuggna i bergssidorna, Ingången är väl skyddad och hade en hemlig kamouflerad ingång. När tiden begav sig fanns det bara en ingång. Det var en helt fantastisk upplevelse att se detta. Efter att ha traskat runt i fyra timmar åkte vi den långa vägen tillbaka till Hertzlia och marinan efter att återigen tillbringat fyra till fem timmar vid gränsen. Eftersom klockan var halv tio på kvällen innan vi var framme i marinan träffades vi bara en liten stund över en drink och sa sedan farväl till våra vänner för nu skulle hela gruppen skingras åt olika håll. Söndagen handlade vi för några dagar och pysslade lite med tvätt och annat nödvändigt ont och på kvällen åt vi avskedsmiddag med några vänner på klubben.

Klockan sju checkade vi ut och halvåtta måndagen den 21 juni seglade vi ur marinan efter att först ha blivit väl kontrollerade att vi seglade iväg satte vi kursen mot Turkiet. Den 24 juli skulle vi plocka upp Mikael med familj i Split (Kroatien) och vi hade cirka 1300 nm dit så vi kände oss lite stressade att komma iväg. Det blev en hel del motor och gott väder. Till Finike i Turkiet hade vi 360 nm. Sent på kvällen hade vi en fin segling och plötsligt lät det: RRRRRR RRRRRRRRRRRRRRRRRRRR. Snabbt till spinnspörullen och ge mer sena och sedan sakta in och sedan mer ut och höll på så en stund. Jag kände att nu var det en bjässe på gång. Till slut fick jag upp den till vattenytan och jag fick tag på den med kroken och sedan var den uppe på akterdäck. Nu var det kolsvart och det var ordentligt med sjö. Det var fullt liv i Tunan men jag lugnade ned den med ett par ordentliga slag med skotvinchen. En sådan fisk blöder en hel del men teakdäcket var blött så det var bara att spanna så blev det rent. Det blev styckning i sittbrunnen i skenet av en ficklampa. Tunan var 90 cm lång och vägde några kilo under tjugo. När jag skulle skära av huvudet med hjälp av en hammare skadades kniven av det hårda benet så den fick följa med huvudet i havet.

Gissa vad vi åt till middag nästa dag och nästa dag? När vi passerade Cyperns västra udde fick vi ett sms från Sanna, dom skrev att dom hade slagit rekordet och fått en Tuna på 80 cm varför vi sände ett vändande sms tillbaka och skrev att dom kunde stryka sig i rekordboken och berättade om vår Tuna. Klockan fyra på torsdag morgon kom vi fram till bukten vid Finike. Vi ville gå in där för vi behövde bunkra diesel. Om vi skulle checka in i Turkiet skulle vi behöva betala en ny cruising permit. För att undvika detta beslöt vi oss för att ankra på utsidan och smyga in på morgonen och tanka och gå ut igen. Det blåste kraftig in i bukten så vi snurrade runt ett par timmar innan det lugnade sig och vi kunde droppa ankaret och sova i ett par timmar.

På morgonen gick vi in i marinan och fram till tankstället. Där låg en Sahil Gyvenlic (båt från kustbevakningen)

En av besättningen tog vår tamp och vi sa: gynaydin nasilsiniz (god morgon, hur mår du) och han svarade tesekkyr edirim yasen (tack så mycket och du). Vi tankade och stannade kvar för att blåsa upp gummibåten eftersom den legat hoprullad på däck under överseglingen. Sedan vinkade vi och gick ur marinan. Det var ett strålande väder och av ovädret på natten syntes ingenting. Överseglingen hade gått bra och vi hade avverkat en bra bit av vägen till Split så vi kände att nu kunde vi ta det lugnt i ett par dagar. Ett av våra favoritställen är Kekova Road och vi gick dit och låg där i två dagar och hade det skönt. Under EMYR låg vi bara i marinor och det var skönt att ligga i en ankarvik. På kvällen körde vi med Filiokus in till en restaurang som heter Ibrahim. Vi delade ett bord med en holländsk båt som heter Day Dream som också deltog i rallyt. Varje morgon låg det som vanligt ett färskt bröd på däck som Ibrahim lagt dit. Det får alla båtar som besöker hans restaurang. Nästa dag seglade vi vidare till ännu en av pärlorna Karacaören och förtöjde i restaurangbojen. Vi åt i båten och snyltade på platsen men vi har varit där flera gånger och tyckte att dom saftat på priserna.

Nu hade vi vistats illegalt i Turkiet i 4 dygn så vi lämnade och seglade vidare till Rhodos på Rhodos. Nu checkade vi in och konstaterade att man äntligen tagit bort den mycket omdiskuterade avgiften för Transit Log. Utsikterna sa att det skulle börja blåsa så vi låg kvar i två dagar. Vi fick sms från den holländska båten Weepunt, dom gick en dag efter oss från Israel och seglade till Cypern där dom blev inblåsta i en vecka. Vårt beslut att inte stanna till där visade sig vara lyckat. Nu tuffade vi vidare till Palon på ön Nisiros. På vägen festade vi

med ägg och bacon. Det var inte många båtar i hamnen och det blev en stilla kväll. Nästa dag seglade vi vidare i fin vind mellan sex och elva sekundmeter. I Piloten hittade vi en liten skyddad vik på Astipalayas norrsida som heter Vathi. Vi lotsade oss in i viken och droppade ankaret. Vi var ensamma i viken. Enligt beskrivningen skall det var bra ankarbotten men efter en stund lossnade ankaret varför vi fick göra ett nytt försök. Även denna gång släppte ankaret. Det var sjölä i viken men vinden tog i mellan bergen. Nedanför det enda huset i viken finns det en stenskonung där det låg en mindre fiskebåt och vi gick intill och fann att djupet var tillräckligt så vi förtöjde långsides med näsan mot vinden. Här låg vi perfekt. Det visade sig att huset var en liten krog och på kvällen kom det folk från ön som tillbringade kvällen där. Tyvärr hade vi redan ätit middag så vi blev kvar i båten.

Vi måste vidare så klockan sex nästa morgon seglade vi i skvalpig sjö till Vathi på Sifnos. Vi var framme i den lilla fina viken klockan åtta på kvällen. Vi rodde iland till en liten restaurang och åt hel grillad Kalamaris fylld med paprika samt pommes frites vilket var urgott. Nästa dag seglade vi i god vind vidare till Kithnos och ankarviken Kolona. Återigen en underbar sandvik där vi ankrade upp och fick bra fäste. Det blåste fortfarande friskt men mot kvällningen lugnade det ned sig så vi fick en underbar kväll och avnjöt som vanligt middagen i sittbrunnen. Upp klockan sex och iväg igen, denna natt blev det Poros. Poros är en liten pärla nordost om ön Peleponesos och innan Korintkanalen. Vi lyckades tränga oss in långsides på stadskajen och låg tio meter från restaurangen där vi intog dagens middag. Här var det fint att gå runt i de trånga gränderna. Vi hittade en slaktare så vi handlade lite middagsmat för några dagar.

Nästa dag gick vi till Korfos som ligger nära Korintkanalen. Vi ville starta tidigt dagen efter för att ta oss igenom kanalen så tidigt som möjligt. Det går bara trafik i en riktning åt gången så vi kanske skulle behöva ligga och vänta och vi hade en lång seglats till nästa ställe. Korfos har en stor ankarvik och vi hittade en bra plats i lä där vi droppade ankaret. Vi fick en fin dag och vi badade och slappade och hade det skönt resten av dagen. Klockan halv sju efter ett dopp vinschade vi in ankaret och seglade till mynningen av Korintkanalen. Vi hade tur för efter att ha betalt avgiften (124€) fick vi bara vänta i en halvtimme innan vi fick klartecken att gå in i kanalen. Efter ett par minuter passerade den sista båten i motsatt riktning och vi gick in i kanalen. Efter oss såg vi Forgos lägga till för att betala och som tur var hann dom också gå in i kanalen innan dom stängde för oss. Vi gjorde sällskap till Trizonia dit vi kom fram halv åtta på kvällen. Riita och Kauko kände till en liten bra restaurang och vi gick dit och åt en mycket god och billig middag tillsammans. Marinan i Trizonia var som många marinor i Grekland inte färdigbyggd varför vi låg gratis. Många marinor är byggda med EU-stöd och blir inte färdigställda då den egna insatsen skall göras och EU-pengarna är slut. Trizonia är en liten pittoresk ö och marinan ligger skyddad. Vi låg kvar en dag och såg oss omkring. I affären fanns det inte mycket att köpa men vin och potatis samt bröd släpade vi med oss i värmen tillbaka till Hokus Pokus.

Nästa morgon gick vi till Missalonghi som ligger upp i ett delta. Forgos hade bråttom och stack iväg tidigare. Vi kom fram sent och vi ankrade i hamnbassängen. Det var 42 grader varmt så vi satt i skuggan under biminin när vi inte badade. Till middag grillade vi kyckling. Efter bad och frukost nästa morgon fortsatte vi genom norra Ionian Sea till Sivota på södra Lefkas. Vi ankrade inne i hamnviken och det var sig likt sen vi var där sist 2002. Det var den fjärde gången vi var där så vi hade inte svårt att göra våra inköp och välja ut en trevlig

restaurang. Alla hus och restauranger kantar stranden inne i bassängen vilket ger ett mysigt intryck. Vi åt en god middag på terrassen på andra våningen och blickade ut över den mysiga hamnen.

Vi satte kursen till Preveza och på vägen gjorde vi en liten nostalgitrip runt Skorprios och in i några vikar på Meganisi. Vi passerade Lefkas stad där det varit jordbävning våren 2003. Flera båtar och kajen blev skadade. Vi fortsatte genom kanalen och kom lagom till broöppning. När vi kom fram till Preveza stod Riita och Kauko och vinkade på kajen. Vi bjöd på sill och potatis med svensk snaps ombord. Ulla och jag passerade en frisersalong och det var tomt på kunder så varför inte. Vi gick in och startade en förhandling för två klippningar, fick ett pris som vi accepterade och vi blev klippta. Utanför salongen satt en syster till frisörskan på en stol. Systrarna pratade ljudligt med varandra så vi fick ont i öronen. Vi strosade runt i den trevliga stan och hittade bra affärer men ingen Camembert att fritera. Värmen tog ut sin rätt och vi gick tillbaka till Hokus Pokus för meditation. Återigen skildes vi från Forgos. Nu gick färden till Gaios på ön Paxos. Vi lade till utanför själva hamnen mellan ett par fiskebåtar och tog Filiokus in till den lilla byn. På kvällen kom hamnkapten på moped och kasserade in hamnavgiften. Han sa att om han inte körde runt så fick han inte in några pengar. Nästa morgon fortsatte vi till Lakka som ligger på nordsidan av Paxos. Lakka är en underbar ankarvik med sandbotten och kristallklart vatten. Viken är utsatt från NO och vinden var NO men lyckligtvis så var vinden inte så hård och ankarbotten var bra så vi droppade ankaret. Det var fullt med båtar i viken men det fanns plats för en till. Vi fick en underbar dag med mycket snorkling. På eftermiddagen kom Forgos in i viken och fick en bra plats då en båt lämnade.

Nästa ställe blev marinan i Gouvia på ön Korfu. Nu hade vi ett uppdämt behov av att tvätta kläder och Hokus Pokus. Båten var täckt med salt för det regnar nästan aldrig. Vi låg kvar i två nätter för det var lite busväder med åska. I marinan alldeles bredvid oss låg det en jättestor segelbåt med besättning. Ett par av dem var ute och körde med en yetdriven gummibåt och skulle köra intill pontonen. Han som körde var inte så duktig med backen och körde ordentligt på varvid gummibåten sprack i fören.

Efter att ha legat i marinan två nätter flyttade vi på oss ut i en ankarvik en natt och sedan till Nisos Erikoussa. Vi kröp in nära land i någorlunda lä och fick bra fäste med ankaret. Erikoussa är en liten ö norr om Korfu och är den längst norr ut. Här skulle vi vänta på rätt vind och väder. Det låg ett par segelbåtar till i bukten. Besättningen i en engelsk båt rodde iland och efter ett tag märkte vi att deras båt flyttade sig, först sakta och sedan fortare. Jag rodde ikapp båten och fick fast en lång lina och dom hängde sedan fast i oss. Besättning såg det hela från land och fick mycket bråttom att komma ut till båten. Dom var mycket tacksamma och vi fick en flaska vin. Vi var över i deras båt på kvällen. Båten heter Talisker (efter Whisky) och ägaren heter Peter. Peter var tysk men hade jobbat många år i oljebranschen i Aberdeen och pratade som en engelsman. Vi hade planerat att segla över till Brindisi i Italien och därifrån till Dubrovnik i Kroatien. Talisker skulle också till Dubrovnik men tyckte det var onödigt att ta den omvägen därför att Brindisi är en tråkig hamn. Vi ändrade oss och bestämde att vi går direkt.

Klockan halv sju startade vi i motvind och grov sjö. Till Dubrovnik hade vi 200nm. Efter några timmar lade sig vinden och sjön blev bättre. Albanienkusten var nästan helt öde och obebodd och såg ogästvänlig ut. Det enda vi såg var färjor som körde med full speed mellan

Italien och Albanien. Natten var relativt lugn. Nästa eftermiddag gick vi in i en underbar lagun som ligger söder om Dubrovnik. Det såg så fint ut att vi chansade på att vi inte skulle bli upptäckta med att inte ha klarerat in. Vi var nu utanför EU. Ingen brydde sig vilket var tur för vi hörde senare att båtar som inte klarerat in hade fått stora problem. Vi njöt av stillheten i den vackra omgivningen. Vi kände oss nöja då vi haft tur med vädret hela vägen från Israel och hade nu bara 160 nm till Split och en hel vecka innan Mikael med familj kommer till Split.

Nästa morgon gick vi vidare till Gruz där vi checkade in. Vi fick betala en cruising permit på 1431 Kona (cirka 1850 kronor). Vi tyckte inte att hamnen var skyddad så vi fortsatte till en ACI Marina som ligger en liten bit norrut och runt hörnet. Vi fick plats i marinan så vi checkade in, åt lunch och tog sedan bussen in till Dubrovnik. Bussen tog inte mer än 15 minuter och vi var inne i hjärtat på gamla Dubrovnik. När vi steg av bussen hade vi statsporten framför oss. Vi klev in genom porten och vi befann oss innanför statsmurarna. Gamla stan är en fantastisk upplevelse och har en underbar milö. Vi spatserade runt överallt, upp och ned för trappor och fram och tillbaka på smågator och prång. Vi hittade ett trevligt ställe och fikade. Efter många om och men hittade vi telefonbolaget VIP där vi köpte ett telefonkort till mobilen. Det finns en bra pilot över skärgården som är informativ och bra. Vi försökte att hitta en men det enda vi fann var en på kroatiska så den fick ligga kvar på hyllan. När vi kom tillbaka till marinan träffade vi s/y Anapurna, en amerikansk båt som legat i Kemer.

Nu hade vi legat tillräckligt i marina så efter en natt gick vi norrut till en ankarvik som heter Luka Polace på Mljet. Luka Polace ligger i ett naturreservat och består av flera små öar och vikar. Vi hittade en perfekt ankarplats där det låg tre båtar. Efter en stund seglade dom iväg och vi var ensamma i oasen. Vi låg i lä av en trädbevuxen holme och det var grönt och fint. Friden varade i ett par timmar sedan kom en enormt stor engelsk segelbåt. Man hade besättning ombord och ägarna satt i en egen sittbrunn eller på akterdäck i solstolar. Dom ankrade upp och backade mot land och via tenderbåt förtöjde dom med långa tampar. Efter en stund låg dom väl förtöjda varefter besättningen fick nya arbetsuppgifter. Nu riggade dom badstegar och ramper, plockade sedan fram badleksaker, surfingbrädor, kanoter och vattenjet mm. Den servade delen av dom ombord badade och valde sedan ut någon av leksakerna att fördriva tiden med. När dom lekt en stund var det drink på akterdäck och senare dukades det upp för middag. En tenderbåt med kock ombord åkte iväg och kom tillbaka efter någon timma med en låda full med lobster. Efter middagen slappade alla utom besättningen för nu var det dags att dra in lejdare, badstegar och alla leksaker. Vi hade fullt upp med att glo på dom. Kvällen avslutades med deras musik.

Nästa dag lämnade vi båda båtarna viken. Dom vinkade till oss och vi vinkade tillbaka. Sedan fortsatte vi norrut och passerade Korcula och vidare till Manastir som ligger nära ön Hvar. Här var det trångt så vi fällde ankaret och backad in mot land. Jag hoppade i vattnet med en tamp mellan tänderna och förtöjde i ett träd långt uppe på land. Det är ett måste att ha badskor på sig, dels för dom vassa stenarna och dels för sjöborrar. Sjöborrar är det gott om och den som en gång har trampat på en sådan glömmer det aldrig. Vi sträckte upp kättingen i fören och låg sedan perfekt. Vi hade några båtgrannar som tittade oroligt på oss när vi gjorde våra manövrer och backade in mellan dem i sidovinden men när vi tajtat upp såg dom lugnare ut igen. Här tillagade jag köttfärs och pasta vilket smakade utmärkt. I vattnet var det gott och

vi tillbringade en lång stund där. Ulla simmade som vanligt ut och kollade att ankaret hade grävt ned sig ordentligt.

Seglatsen gick vidare påföljande dag till ankarviken Uvala Vinogradisce på ön Sveti Klement. Här kom vi till en riktig pärla men tyvärr var inte vi de enda som hittat viken. I Piloten stod det att viken var populär och det kan man förstå. Viken var fullproppad med uppankrade båtar så vi körde in i högen och fann ett utrymme som räckte. Vi fällde ankaret i azurblått vatten och det hamnade i en perfekt vit sandbotten på 6 meters djup. Vattnet var så klart att vi kunde fotografera ankaret och få en klar bild. Här gick det inte att bada näck men det gjorde vi ändå. Man behöver inte exponera sig i onödigt men det fanns så mycket vackert att se på så det var nog ingen som noterade oss. Här skulle vi vilja ligga några dagar men vår scedule tillät inte detta men vi vet var viken ligger och har gjort anteckning i piloten.

Efter en härlig morgon och förmiddag med förstärkt frukost och långa bad vinschade vi upp ankaret och seglade mot Trogir. Vi hittade en genväg men läste inte på tillräckligt i piloten den förmodade öppningsbara bron öppnas inte längre varför vi fick gå cirka 20nm extra. Men vad är 20nm för oss om man sätter det emot de 2500nm som vi seglat i år. När vi tänkte på detta blev vi muntra igen. Nu kom vi in i Trogir från rätt håll några timmar senare. Marinan var full så vi fick ankra tillsammans med många andra. Det var bytardagar för charterbåtar och då är marinorna garanterat fulla. Det blåste en hel del och strömmen ställde till oreda bland båtarna och flera båtar draggade. På grund av strömmen kom vi för nära en annan båt så även vi fick ankra om.

Nästa morgon var en stor dag. Jag körde in till Trogir med Filiokus och hämtade Mikael, Annika, Jenny och Hanna. Dom hade tagit en taxi från flygplatsen. Taxin kom och familjen välldde ur bilen och chauffören började langa ur väskor och det tog aldrig slut. Högen med väskor blev en stor hög. Jag fick köra två vändor till båten. Medan våra gäster gjorde sig hemmastadda tillsammans med Ulla tog jag deras pass och körde in till harbourmaster och kompletterade vår crewlist. Vår första fråga var: vad vill ni göra och vi fick svar i korus BADA så vi seglade till en ankarvik som heter Uvala Razetinovac som inte ligger så långt från Trogir. Här blev det mycket bad och mycket middag och på natten blev det mycket vind och mycket åska varför Annika kröp ned hos Mikael för att få förståelse för sin oro men Mikael somnade och Ulla och Annika satt ankarvakt. När jag vaknade var det lugnt och Ulla och Annika sov djupt. Det klarnade upp och solen tittade fram och det blev badvänligt. Flickorna hoppade och skuttade, simmade och snorklade i vattnet och njöt till hundra procent. Vädret var mycket ostadigt och det började blåsa på eftermiddagen igen så vi ringde marinan i Trogir och fick en plats så vi tuffade dit.

Väl i marinan klev vi ut på stan och flickorna fick mätta sin köplust av presenter till kompisar och sig själva. Dom fick nosa på den Kroatiska miljön och vi fick kompletterat vårt matförråd. På en liten restaurang på en liten återvändsgata passade vi på att äta lunch. Mikael träffade en gammal arbetskamrat vilket gjorde väntetiden kortare. Efter en lugn och fin natt seglade vi ut i den fina övärlden men om det skriver vi i nästa resebrev.

Fair winds

Ulla o Mats

